

ÎN C H E I E R E

8 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:

Oleg Sternioală

judecătorii:

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Banca de Economii” în proces de lichidare,

în cauza de insolvabilitate, la cererea introductivă depusă de creditorul Societatea pe Acțiuni „Banca de Economii” în proces de lichidare cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului Societatea cu răspundere Limitată „Mag – Vest Agro”,

împotriva încheierii din 5 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respinsă cererea Societății pe Acțiuni „Banca de Economii” în proces de lichidare privind strămutarea cauzei,

c o n s t a ț ă :

La 21 februarie 2018, creditorul Societatea pe Acțiuni „Banca de Economii” în proces de lichidare (în continuare SA „Banca de Economii” în proces de lichidare) a depus în instanța de insolvabilitate cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul Societatea cu răspundere Limitată „Mag – Vest Agro” (în continuare SRL „Mag – Vest Agro”).

În motivarea acestei cereri a invocat că SRL „Mag – Vest Agro” în prezent se află în situația în care nu-și mai poate executa obligațiile sale, aflându-se în incapacitate de plată.

Creditorul SA „Banca de Economii” în proces de lichidare a solicitat admiterea cererii introductive și intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului SRL „Mag – Vest Agro”, propunând la funcția de administrator provizoriu al insolvabilității pe Timotin Veaceslav, care dispune de autorizația corespunzătoare.

Prin încheierea din 23 februarie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești, cererea introductivă depusă de către creditorul SA „Banca de Economii” în proces de lichidare cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul SRL „Mag – Vest Agro” a fost admisă spre examinare, fiind aplicate măsurile de asigurare a acțiunii, inclusiv în calitate de administrator provizoriu s-a desemnat Timotin Veaceslav,

deținător al autorizației nr. 04 din 14 ianuarie 2015. S-a obligat administratorul provizoriu să prezinte până la data examinării cauzei un raport cu privire la executarea măsurilor de asigurare aplicate față de debitor, să verifice mărimea și componența masei debitoare, existența temeiurilor de intentare a procesului de insolvență și oportunitatea continuării activității întreprinderii debitorului (f.d.37-38).

Pe parcursul perioadei de observație, la 8 mai 2018 creditorul SA „Banca de Economii” în proces de lichidare a depus în cadrul Curții de Apel Bălți în temeiul art. 43 alin. (2) lit. c), alin. (4) Cod de procedură civilă cerere privind strămutarea prezentei cauze la o altă instanță egală în grad, invocând că în prezenta speță există bănuiele că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită de circumstanțele cauzei sau de calitatea participanților la proces (f.d.53,115), iar prin încheierea din 5 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, cererea enunțată a fost respinsă, iar cauza sus-indicată a fost restituită spre examinare în aceeași instanță, în același complet de judecată (f.d.142-144).

Invocând ilegalitatea și netemeinicia acestei încheieri, la 23 iunie 2018 (f.d.159), SA „Banca de Economii” în proces de lichidare a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii din 5 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, cu pronunțarea unei noi decizii sub formă de încheiere, prin care demersul creditorului SA „Banca de Economii” în proces de lichidare privind strămutarea prezentei cauze la o altă instanță egală în grad să fie admis în sensul declarat.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu încheierea contestată, considerând-o ilegală și neîntemeiată pe motiv că a fost emisă cu încălcarea normelor de drept procedural, or, instanța de apel urma să țină cont de normele de drept naționale, cât și de practica CEDO, în vederea neîngrădirii dreptului privind accesul liber la justiție, fapt ce în prezenta speță nu se atestă (f.d.149-152).

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Iar potrivit art. 426 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, recursul se depune la instanța a cărei încheiere se atacă. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copieii certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind argumentele recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi restituit.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu art. 426¹ alin. (1) lit. e) Cod de procedură civilă, instanța de recurs este în drept să restituie recursul împotriva încheierii dacă încheierea nu poate fi atacată cu recurs, potrivit legii.

Totodată, conform art. 43 alin. (4) Cod de procedură civilă, strămutarea cauzei în cazurile prevăzute la alin. (2) lit.d), e), f) și g) se efectuează de către instanța ierarhic superioară, a cărei încheiere nu se supune niciunei căi de atac.

Raportând normele legale enunțate la circumstanțele cauzei deduse judecății, Colegiul judiciar relevă că încheierea din 5 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins demersul privind strămutarea prezentei cauze la o altă instanță egală în

grad, potrivit legii nu poate fi atacată cu recurs, or, Codul de procedură civilă nu prevede contestarea acestui act de dispoziție.

Respectiv, încheierea Curții de Apel Bălți nu poate fi atacată cu recurs în virtutea legii, fapt despre care a fost invocat expres în dispozitivul încheierii care constituie obiectul recursului în prezenta speță.

Astfel, recurenta nu poate întreprinde aceea ce este interzis prin legea procesual civilă, or, în conformitate cu articolului 61 alin. (1) Cod de procedură civilă, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Aici este de menționat că respingerea demersului privind strămutarea prezentei cauze la o altă instanță egală în grad nu face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului, nu încalcă drepturile părților la accesul liber la justiție și la un proces echitabil.

Deci, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că legislația națională pertinentă nu reglementează o cale de atac ordinară împotriva încheierii din 5 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins demersul privind strămutarea prezentei cauze la o altă instanță egală în grad, fapt care condiționează nesusceptibilitatea atacării în ordine de recurs a încheierii vizate.

În această ordine de idei, argumentele invocate în cererea de recurs cu privire la ilegalitatea încheierii recurate nu pot fi reținute de către Colegiul judiciar, deoarece acestea sunt irelevante în condițiile în care se referă la dezacordul față de un act judecătoresc care în virtutea Legii nu poate fi atacat cu recurs.

Totodată, Colegiul consideră necesar de a menționa și faptul că consacrarea expresă de către legislatorul național a categoriilor de acte judecătorești susceptibile recursului în cauzele civile este conformă standardelor procedurale relevante garantate de art. 6 paragraf 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, o asemenea reglementare juridică încadrându-se pe deplin în marja de apreciere recunoscută autorităților statale în configurarea cadrului intern relevant.

Or, în speța referitor la art. 6 CEDO, în cauza *Ashingdane c. Marii Britanii* hotărârea Curții Europene din 28 mai 1995, magistrații europeni au notat că în reglementarea limitărilor dreptului de acces la justiție, statele contractante beneficiază de o certă marjă de apreciere, deși soluția finală de a supraveghea respectarea prevederilor Convenției Europene a Drepturilor Omului ține de sarcina Curții Europene, nu este de competența Curții să substituie autoritățile naționale în stabilirea politicilor în acest domeniu.

Curtea Constituțională în punctele 40 și 41 din hotărârea nr. 22 din 22 iulie 2016 a reiterat că atât în jurisprudența Curții Constituționale, cât și în cea a Curții Europene s-a constatat în unanimitate că accesul liber la justiție nu este, în esență, un drept absolut și poate fi limitat atunci când limitările sunt rezonabile și proporționale cu scopul urmărit. Curtea Europeană a subliniat că limitările stabilite prin legislația națională nu pot afecta dreptul în substanța sa, ci trebuie să urmărească un scop legitim și să existe un raport de proporționalitate între măsurile stabilite și scopul urmărit.

În acest context, Colegiul judiciar constată că recursul depus de către SA „Banca de Economii” în proces de lichidare a fost declarat contrar dispozițiilor legale, fapt care impune restituirea acestuia.

În conformitate cu art. 426¹ alin. (1) lit. e) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se restituie recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Banca de Economii” în proces de lichidare împotriva încheierii din 5 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, în cauza de insolvabilitate, la cererea introductivă depusă de creditorul Societatea pe Acțiuni „Banca de Economii” în proces de lichidare cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului Societatea cu răspundere Limitată „Mag – Vest Agro”.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele completului, judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu